

בס"ד כו' סיון ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19: 32
צאת השבת - 20: 23
רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 968
@ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים רביעי וחמישי
הבעל"ט. יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה
לשועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכ"ר.
@ בשבת זו, כו' סיון הילולת התנא יונתן בן עוזיאל זע"א.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "ויאמר שמואל"
(שמואל א' יא)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועז"
מילניידי הפרשיה:

פרשת קורח

□ "ויראו ויקחו איש מטהו"
אומרים המפרשים, למה צריך לפרט שהוציאו את
מטותם, אלא, לומר לך, שכל נשיא כאשר הוציא את
מטהו, היה מכריז ואומר, לא בי בחר ה'.

□ "וילכו ע"ל משה ואהרן" (יז, ו)
א"ר יוחנן: קורח לא היה מהבלועים ולא מהשרופים
(סנהדרין ק"א) והמשיך למחרת גם לחלוק כדכתיב
אחרי כל העונש "וילוננו" איך העיזו לחלוק שוב והא
הארץ פתחה את פיה, אבל כשנושאים ונותנים
במחלוקת לא מבינים ממה שמתרחש מסביבם, וכמו
במרגלים שכל הטענה היו שראו ולא לקחו מוסר.
(יבית ישראל"י בשם ה"אמרי אמת" זי"ע)

□ "ויקה קרח... ואזן בן פלתי בני ראובן..."
ותרגום אונקלוס: "ואתפלג קרח" לקח עצמו לצד אחד.
ידוע שכל בן אדם "פקח" מבין, שיש בכל דבר שני
צדדים, ואדם שמבין זאת הוא פקח, כי 'צד' = 94 ועוד
'צד' ביחד יוצא 188, שזה = פקח, ואם חברו גם מבין
שיש שני צדדים הרי שיש לנו 4 צדדים = 376 שזה
בגימטריה "שלוש", וא"כ לפי זה יש לבאר "קרח שפקח
היה" והוא כן הבין שבכל דבר יש שני צדדים, א"כ מה
ראה לחלוק? והתשובה: כי הוא לקח צד אחד.

□ "ויקהלו ע"ל משה וע"ל אהרן"
"וישמע משה ויפל על פניו". שואל הרמב"ן שהרי נקהלו
גם על אהרן ולמה אהרן לא נפל על פניו? ומתוך: כי
אהרן במוסרו ובקדושתו לא ענה דבר בכל המחלוקת
הזו, ויהי כמחריש וכמודה שמעלת קרח גדולה ממעלתו,
אלא שהוא עושה כדבר משה ומקיים גזירת מלך.

□ "אזן בן פלתי" - למה נקרא שמו "און", שישיב
באנינות על שהתחיל בעבירה. "פלת" - שנעשו לו
פלאות. "בן ראובן" - בן שראה והבין. (סנהדרין קט ע"ב)

פִּנְתַּי הַנִּיבִים וְהַפְּתָאִים
"מה שְׁהִיהַ פְּכֹר הוּא, וְאִשְׁר לְהִיּוֹת פְּכֹר הִיָּה,
וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׂ אֶת נִרְדָּף" (קהלת ג')

התקשורת תמיד תומכת בצד החלש גם אם הוא
לא הצד הצודק.
מה שהיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה - כל
תופעה שהיתה בעבר חוזרת גם בהווה, וכל
תופעה שתגלה בעתיד כבר היתה בעבר.

□ "ויקה קרח" בגימטריה = "זה במקח רע".
כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר חָקַק על
משה וחשב כי יוכל לנצחו.
□ "עושר שמור לבעליו לרעתו".
בגימטריה = 'עשרו של קרח לרעתו היה לו'.
□ קרח, ועמו דתן, אבירם, און בן פלת ועוד 250 אנשים,
חלקו על שמכותו של משה.
□ משה נופל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא
מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
□ אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
□ האדמה פוערת את פיה ובלועת את קרח ועדתו
ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
□ בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
□ ה' מלמד את משה 'פטנט' כדי לעצור את המגפה,
והוא: להעביר קטורת בתוך העם.
□ "וישמע משה ויפול ע"ל פניו..."
ראוי להתאפק מלענות, ולהגיב בענווה (ויפול על פניו),
על התקפה אישית מתלהמת.

□ "בוקר ייודע ה' את אשר לו" (ט"ז, ה')

לדעת חז"ל, חשדו את משה באשת איש, והם גם אמרו
(יומא ע"ה) שהמן היה מגלה עוונותיהם של ישראל ומי
שחטא נגד אשתו היה חלקה של האישה במן נופל
בבית הוריה וזהו מה שאמר משה לקורח, אתם
חושדים בי באשת איש? נראה מחר בבוקר אצל מי
יפול העומר.

(מתוך "ספר אהבת חיים" מאת ר' מנחם מנשה זצ"ל)
□ "ויפלו ע"ל פניהם... הרוחות לכל בשר..."
"הרוחות לכל בשר" ר"ת ה'ב"ל, והכוונה לומר, כי הנה
כל אלו הרוחות שבדור הזה, הם ניצוצות הבל, וכולם
יודעים שהם טפלים אלי. והנה אתה אל אלהי הרוחות
ההם של הבל, למה תעניש להם, כי האיש אשר יחטא
שהוא קרח, ע"יי שלקח רוחו הרע של קין כנוזר, ולזה
חוטא כנגדי, ועל כל העדה היודעים ומאמינים בי שאני
רועה שלהם, תקצוף עליהם.

□ "ובני קורח לא מהו" - מקום נתבצר להם בגיהנם
(רש"י). טעם שאומרים "למנצח לבני קרח" לפני
התקיעות, כדי להתעורר שאפילו בני קרח שעשו
תשובה כשהיו כבר בגיהנם נתקבלה תשובתם. כל אחד
שיתעורר לפני התקיעות נתקבל תשובתו ואין לו להתייאש.

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז". (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס (טן) בארמית מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני. צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חייב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשניו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: **אותיות תמוז** - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים ובאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך הנחיות לחינוך בחופש הגדול

החופש הגדול מתחיל ואיתו הכיף השמחה עם הילדים ליהנות מזמן איכות בלי שיעורים ומבחנים אבל יש גם סכנות רבות בכביש ובסביבתו לילדים.

לכן חשוב שזכור את כללי הזהירות בדרכים החשובים כל כך לשמירה על ביטחוננו.

להלכה רגל חשוב לזכור: המכונית בכביש המדרכה לאיש, חצו את הכביש רק במעבר החצייה, ודאו שהכביש פנוי ורק אז - תחצו, במעבר חצייה מרומזר התחלו בחציה רק באור ירוק.

אל תצאו לכביש מבין מכוניות חונות המסתירות אותך. אסור ללכת ולשחק בכביש, בלילה ובחושך קשה לראות לכן יש להיעזר באביזרים מחזירי אור.

לרכיבי אופניים: לחבוש קסדה מתאימה ומגניי ברכיים וידיים. יש להזהר מאוד באופניים חשמליות. צריך לעבור את הקיץ והחופש בשלום.

יש ילדים שנפצעים על שטויות שאפשר היה למנוע אותן אילו היו יותר זהירים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משרד בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מיקום מיוחד לנשים

פסח 6066 והצלת

הציבור מוזמן להכנסת ספר תורה

לע"נ **סולטנה** בת גולשן ע"ה נסימי (נגר) שתקיים א"ה **ביום חמישי א' תמוז** בכולל "תפארת רחמים" (לד הרבנות יבנה) **בהשתתפות רבנים ומכובדים** 19:00 - מנחה וכתבת האותיות 20:15 - ערבית וסעודת מצוה

עליה לבית העלמין יום שישי ב' תמוז בשעה 8:00

פרכות אילוחים

לאוראל ולניו וקנין להולדת הבת - רומי יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושת שרה רבקה רחל ולאח, ותכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה וברכה ונחת **ליהושע ודורית מוסאי** ולשמאל ורותי וקנין

כל הישועות והברכות

ל- ה. א. ז. מנב"ת **שרמה** לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתמלאו כל משאלות ליבה טובה. זכות המצוה תעמוד לה שתתברך ברפואה שלימה, אושר ובפרנסה טובה, ותרונה נחת מכל יוצאי חלציה. ויתגשמו משאלותיה לטובה להבדיל לע"נ **שרה** בת חנה ז"ל

פרכה והצלת

למשפחת **אבר'ל** לרפואת והצלת כל ילדיהם חתניהם וכנדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה ויררו נחת מיוצאי חלציהם להבדיל לע"נ **הצנוע** ימין בן רחל ז"ל

פרכה והצלת

שבה"י ושרה מוסאי על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלות לטובה וברכה והצלתה לכל ילדיהם ויררו נחת ושלווה מכל הגון **לאיל** בן שרה

פרכות אילוחים

למהרץ וימירי מבטחי בהגיע הבן **מיכאל** לגיל **מיוזות** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, בכל מייל דמיטב ויתרוו נחת מיוצאי חלציהם.

פרכה והצלת

למשה ורחל נחמיאס זכות קריאת התהילים והלימוד לרפואת והצלת כל משפחתם. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ולברכה אושר ופרנסה טובה. ויררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

פרכה והצלת

מדי"ב ויסה"י יסא"י לרפואת והצלת כל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. והצלתה בכל ובלמודים **ליוסף-דן**

פרכה והצלת

ע"נ **יצחק** בן אסתו ז"ל יה"ר שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו

פרכה והצנתה

לע"נ הענוה והצנועה **נזימה אלדד** בת מרים ז"ל **השבת משמרה ב- 12:15** האזרה **תקיים א"ה ביום ראשון כז' סיון**

פרכה והצנתה

לע"נ הצנועה והענוה **דליה אפרתבני** בת פריחה כח' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצלת

לע"נ הצנועה והענוה **ציון נחמיאס** בן ארזה ז"ל חמושי א' סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצנתה

לע"נ הצנועה והענוה **שרה מורנו** בת חנה ויוסף ז"ל השבוע 11 חודשים לפטירתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והצנתה

לע"נ הצנועה והענוה **אשר קפשיאן** בן מרים ז"ל יום שישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצנתה

לע"נ הצנועה והענוה **ימין אבר'ל** בן רחל ז"ל ב' תמוז פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווה הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

נעימה שלום-זדה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ויוסף ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתאי ז"ל שרה כנפו בת יוכבד ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דודי בת זליכה ורחמים ז"ל רזיה-לירז בת יעל ויוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה ונתן ז"ל

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל

נטילת ידים לסעודה

א. מצוה מדברי סופרים ליטול את הידים קודם שאוכל סעודה עם פת, ומצוה לשמוע דברי חכמים. והסמיכו זאת על הפסוק (ויקרא כ, ז): והתקדשתם והייתם קדושים, והתקדשתם אלו מים ראשונים וכו'. ואף שזו מצוה מדברי סופרים מכל מקום מברכים על נטילת ידים קודם הניגוב: "אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים". שגם על מצוות דרבנן שייך לברך בלשון "וצונו", שהקב"ה צונו לשמוע לדברי חכמים (חולין קו א). וצריך לזהר מאד בנטילת ידים, שכל המזולזל בנטילת ידים חייב גידוי, ובא לידי עניות, ונעקר מן העולם.

ב. אף מי שאין ידיו מלוכלכות, ואינו יודע להם שום טומאה, אינו רשאי לאכול לחם עד שיטול ידיו.

ג. גם הנשים חייבות בנטילת ידים, ועל כן צריך כל אדם להיות בקי בהלכות נטילת ידים, וללמד את בני ביתו דיני נטילת ידים, וישגיח שיטלו ידיהם כהלכה. וכן יחנך את בניו ובנותיו הקטנים לנטילה בברכה.

ד. האוכל פחות מכזית פת (שהוא 9 דרהם, ומשערים לפי הנפח, אך מאחר שאין הכל בקיאים לשער בנפח, נהגו לשער במשקל, ובמשקל - כזית הוא בדרך כלל 72 גרם) מעיקר הדין אינו צריך ליטול את ידיו, ורק אם בדעתו לאכול שיעור כזית צריך ליטול את ידיו, אבל לא יברך על נטילה זו. ורק אם בדעתו לאכול פת שיעור כביצה, נוטל ידיו ומברך על נטילת ידים. והיינו באוכל כשיעור ביצה בלא קליפתה, שאז צריך לברך על הנטילה. ונחלקו האחרונים מה הוא שיעור ביצה בלא קליפתה, ולהלכה נראה שאם אוכל כחמשים ואחד גרם פת, נוטל ידיו בברכה.

ה. הנוטל ידיו בברכה על דעת לאכול שיעור כביצה פת, ואחר שהתחיל לאכול, נאנס ולא יכול להמשיך באכילתו, אינו חייב לאנוס עצמו לאכול עד שיעור כביצה, או אפילו כזית, כדי שלא תהיה ברכתו ברכה לבטלה, שמה שבירך על נטילת ידים אין זו ברכה לבטלה, כיון שבשעת הנטילה היה בדעתו לאכול כביצה, ומכל מקום אם הדבר אפשר ישתדל לאכול כביצה, מחמת הברכה שבירך. ולכתחלה חכם עיניו בראשו, לאכול בתחלת סעודתו פת שיעור כביצה, ורק אחר כך יאכל משאר מאכלים.

ו. מי שנטל ידיו (ולא בירך) ולא היה בדעתו לסעוד כלל, ואחר כך נמלך מיד ורוצה לסעוד, צריך נטילה אחרת. ואם לא הסיח דעתו יטול בלא ברכה, שיש אומרים דבנטילת ידים לחולין אף אם לא כיוון לשם נטילה יצא אם לא הסיח דעתו מעת שנטל ידיו ולכן יטול בלא ברכה.

ז. הקובע סעודה על פת הבאה בכיסנין (עוגה), חייב ליטול ידיו כדין נטילת ידים לפת. ויש אומרים שאף מברך על נטילה זו, ויש חולקים. ולדינא, נוטל ידיו בלא ברכה. והמברך יש לו על מה שסימוך. ושיעור קביעות סעודה על עוגה יש אומרים שהוא 712 גרם, (כשיעור ארבע ביצים), ויש אומרים שהוא שיעור שלש ביצים, דהיינו 867 גרם) וכן נראה דעת מרן בסימן שסח סעיף ג'. ואף על פי שלענין ברכת המזון אנו מחמירים ואין מברכים ברכת המזון על עוגה אלא אם כן אכל שיעור 712 גרם (וטוב להחמיר לאכול 732 גרם) מכל מקום לענין נטילת ידים יש להחמיר כדעת מרן וליטול בלא ברכה כשאוכל 127 גרם.

**מכל מלמד השכלתי
אדם ניכר בכיסו בכוסו ובכעסו
"ואהרון מה הוא כי תלינו עליו"**

רבי מאיר שפירא זצ"ל מלובלין היה מביא בשמו של הגאון רבי מאר אריק זצ"ל פירוש נוסף על דברי הכתוב "ואהרון מה הוא כי תלינו עליו". לפי שאמרו חז"ל במסכת עירובין (ס"ה ע"ב) "בשלושה דברים אדם ניכר בכוסו, בכיסו ובכעסו", לכן אמר משה רבנו לקורח ועדתו: ואהרון מה הוא - איך אתם יכולים להוכיח בגדלותו של אהרון? רק אם "תלינו עליו" אם תריבו עמו.

אין באפשרותכם להכירו בדרך אחרת טוען משה רבינו, שהרי אם "**בכיסו**" כבר נאמר על הכהן הגדול "גדלהו משל אחיו" - שיהיה עשיר כדי שהכסף לא ישמש אצלו בשום בחינה. אם "**בכוסו**" גם בזה אינכם יכולים לנסותו כי לכהן העובד עבודה אסור לשנות. א"כ איך אתם יכולים לבחון טבעו? רק "**בכעסו**". עכשיו בוא נראה את זה אשר מסוגל להביא את אהרון לידי כעס!! וזה שאמר: "כי תלינו עליו", כאשר תתקוטטו עמו, אז תווכחו לדעת אהרון מה הוא ומה טיבו, שאינו משיבכם דבר ומקבל את העלבונות בשמחה.

**מה הקשר בין פרה אדומה
למחלוקת קורח ועדתו?**

מתרץ הרב ברויידה במתק שפתיו: פרה אדומה באה למעשה, לכפר על חטא העגל כפי שאמרו חז"ל: "תבוא האם ותקנה ותקנה צואת בנה" (פרה אדומה מכפרת על העגל - שהוא בנה)... כדי לכפר על חטא העגל בא משה בטענה להקב"ה.

"מדוע אתה כועס עליהם?! הרי אמרת לי: אנוכי ה' אלוקיך ביחיד - לי ולא להם!

לאחר שקרח רואה את מצוות פרה אדומה הוא מבין שה' לא קיבל את טענתו של משה. (כי אילו ה' היה מקבל את הטענה הזו שאנוכי ה' נאמר רק למשה באופן אישי לא היה צורך בפרה אדומה...)

אם כך יוצא שה' דיבר לכולם! מסיק מכך קרח שאין מעלה למשה כפי שחשבנו...

לכן הוא מיד שואל: מדוע תתנשאו!?

מבאר הבן איש חי בדרך צחות:

קורח היה עשיר גדול. את המילה עשיר ניתן לחלק לשניים:

עשיר = רע - יש

רע - זהו העולם הזה. שאיננו משאיר לך מאומה כל עמלך נשאר אצלו - כאן.

יש - זהו העולם הבא. שכל מה שעמלת בשבילו צפון לך לאחר 120 שנה.

מופת בצד הדרך

היה זה בשעת אחר צהריים מאוחרת של יום שישי. הרב טוביה בולטון מכפר חב"ד מיהר להגיע הביתה קודם כניסת שבת. מהיכן שהוא צץ שוטר שתפס אותו על חס' וסימן לו לעצור בצד.

השוטר הסתכל ברישיון הנהיגה, עצר לרגע ואמר: "שמך טוביה בולטון? השם הזה מוכר לי". מעט תקווה מילאה את הרב בולטון. אולי הזיכרון יביא להקלת הדין עמו. הוא העלה בפני השוטר השערה שמא הוא מכירו מהביקורים שערך כחסיד חב"ד במתקנים משטרתיים לזיכוי הרבים מצוות. אבל השוטר לא הצליח להיזכר במשהו מיוחד. "אבל איך שלא יהיה, אם אתה מחב"ד, יש לי בשבילך סיפור על הרבי מליובאוויטש זצ"ל. הרבי חולל לי נס גדול מאוד", אמר. "אם אני כבר משלם, לפחות אדע שהרווחתי בתמורה סיפור מהרבי".

"זה היה לפני כעשרים שנה", פתח. "הייתי שוטר ביחידת אופנועים. קיבלתי קריאה לחלץ נוסע שרכבו שהתהפך, ותוך כדי נהיגה מהירה, נכנס בי נהג ערבי. עפתי, יחד עם האופנוע, מעל גדר בטיחות. חבריי השוטרים וצוות הצלה הגיעו במהירות. ברוך השם, נותרתי חי, אך סבלתי משברים רבים בעמוד השדרה והצוואר. נראה היה כי אשאר משותק לכל ימי חיי. הרופאים ניתחו אותי והצליחו להחזיר לי את התחושה בצד שמאל של גופי. אולם הפגל הימני של הגוף נותר משותק לחלוטין. היד והרגל התדלדלו והתנוונו. העין ומחצית הפה המשותקים שיוו לי מראה נורא. לא ידעתי אם שווה היה לי להישאר בחיים..."

במשך ארבע שנים ניסו הרופאים בדרכים שונות לשפר את מצבי, אולם קצרה ידם מלהושיע. ניסיתי לחפש לעצמי מזון גם בכיוון הרוחני. הגעתי למקובלים ומגידי עתידות, פיזרתי הון רב. ביום אחד בהיר התקשר אליי רופא המשפחה ובפיו בשורה שהפיתה תקווה מסוימת. הוא קרא על ניתוח חדש, ניסיוני, שעשוי לשנות לי את החיים אם הוא יצליח. כמוכן לא הייתה ערובה להצלחה, אבל לא היה לי הרבה מה להפסיד. החלטתי ללכת על זה. כמה ימים לאחר מכן, הביא ידיד לביתי חב"דניק צעיר. החב"דניק הציע לי לכתוב מכתב לרבי מליובאוויטש ולשולחו בפקס למזכירות הרבי. אולם אני הייתי מריר מאוד. להפתעתי, הצהיר החב"דניק כי אינו מבקש שום כסף. זה נשמע לי מוזר מאוד, אבל זה ריכך אותי. הסכמתי אפוא לכתוב לרבי. ביקשתי בקצרה ברכה לבריאות ופרנסה, מבלי לפרט יותר מדי, חתמתי את שמי ושם אמי, כפי שהדריכני החב"דניק ושלחתי את הפקס.

במוצאי שבת-לפנות בוקר הגיעה תשובה מלשכתו של הרבי מליובאוויטש. אשתי שלפה את הדף ממכשיר הפקס והחלה לקרוא בקול. הרבי המליץ לא לנתח, כי אין בזה צורך, וברכני כי אחזור לעבודה כמקודם.

כעס גדול התפשט בקרבי. הרי לא כתבתי לרבי מילה על הניתוח. הייתי בטוח כי החסיד הצעיר דיווח לרבי כי אני לקראת ניתוח, כדי שהרבי יוכל להציג את עצמו כיודע כול... רעיון החזרה לעבודה נשמע אצלי לגמרי כהזיה מטורפת".

"שמע היטב", ממשיך השוטר. "כעבור יומיים צלצל

הטלפון. 'הלו, מי זה?'. 'מדבר אדי ממשרת התנועה. אנו מגבשים קבוצה חדשה של שוטרים, ורוצים שתצטרף. רתחתי מכעס. מי זה שמעז לשים אותי ללעג ולקלס ולמתוח אותי בשעה לא שגרתית כזו?! טרקתי את השפופרת וניסיתי להירדם שוב. פתאום הכתה בי ההכרה שבעצם הרמתי את השפופרת ביד ימין... המשותקת... הטלפון צלצל שוב. עניתי תוך כדי שאני מתבונן בפליאה בתנועות ידי הימנית. 'הלו, זה אתה שטרקת לי את הטלפון לפני דקה?', שאל קול כועס ועצבני בצד השני של הקו. ניסיתי להתנצל. בטון ענייני אמר, כי אם אני מעוניין להצטרף ליחידה החדשה, עליי להופיע בתחנת המשטרה ביום רביעי. ניתוק. כך, הייתי מעוניין. כעת, גם מסוגל.

נהגתי לבדי לתחנה ביום רביעי. אף שוטר לא הכיר אותי. כולם שם היו חדשים, וזה מה שהסביר איך קרתה הטעות כאשר פנו אליי בלי לדעת את מצב בריאותי. עברתי בדיקות דם וצילומים והתוצאות היו תקינות לחלוטין. הרבי העניק לי גוף חדש..."

הרב בולטון התרגש מהסיפור. "ידידי", אמר, "אין לי מושג כמה חייבת אותי בדו"ח, אבל סיפור כזה שווה כל מחיר". "מצטער לאכזב אותך", העמיד השוטר פנים. "לא רשמתי לך דו"ח. זוהי רק אזרה..."

"בְּקֶר וַיֵּדַע ה' אֶת-אֶשֶׁר-לוֹ"

מסופר שנהג הסעות אחד בא לרב לקבל עצה וברכה. שאל אותו הרב: "מה סדר היום שלך?" ענה נהג האוטובוס: "אני קם בבוקר מסיע פועלים למקום העבודה, לאחר מכן עושה הסעות ילדים לבית הספר ולאחר מכן לקראת 10:00 אני הולך להתפלל שחרית". השיב הרב: "אספר לך סיפור":

עשיר אחד הגיע לעיר ורצה לשוב שם את השבת, הוא נתן לבעל הבית (שהיה יהודי ירא שמים) את צרור כספו ורץ עימו לבית הכנסת. במהלך התפילה הוא יתפס את הראש' מה עשיתי?! חשב לעצמו... אין לי שטר או משהו להוכיח שנתתי לו את הכסף שלי...

למותר לציין איך נראתה השבת שלו מאותו הרגע... כל כולו ומחשבותיו היו נתונים לצרור כספו. הוא לא יכל לאכול ובקושי להירדם... מיד לאחר ההבדלה, ביקש את מעותיו ובעל-הבית נתן לו את צרור כספו. הוא פתח אותו לעיני האיש והחל סופר את השטרות הגדולים – הכל היה שם. עבר לשטרות הקטנים – והכל היה בדיוק כפי שמסר. הוא בא לספור את המטבעות הקטנים... אך כאן המארח תפס את ידו, עצר אותו ואמר לו: "עד כאן! כשלא אכלת – הבנת, גם כשביקשת את כספך במוצאי שבת מיד לאחר ההבדלה גם השתדלתי להבינך. כשביקשת לספור מולי את השטרות – היה ברור לי שמתוך דאגה אתה פועל ושקתני... אבל לספור את המטבעות זה כבר ביזיון!". אמר הרב לאותו נהג הסעות – "זהו המשל והנמשל ברור מאיליו":

"קמת בבוקר הקב"ה נתן לך את הנשמה (=השטרות הגדולים) ואתה כעת דואג לפרנסה (=המטבעות הקטנים)!!... זה כבר ביזיון!!!"

"בְּקֶר וַיֵּדַע ה' אֶת-אֶשֶׁר-לוֹ" – על פי הבוקר שלך יודע הקב"ה מה חשוב לך יותר!...